

VÍKEND V ČECHÁCH

in.ihned.cz/cr

povrch a její stavitelé se zaměřili mimo jiné třeba i na drobné památky podél cesty. V Senomatech tak přibude nově opravený kříž.

Dodejme, že na předání cen dojel Radek Dvořák, ředitel obecně prospěšné společnosti Rakovnicko, která projekt připravila, s Janem Polákem z rakovnického městského úřadu stylově na kolech.

Hraběčin sud vody

Pojďme se však vydat za zajímavostmi mikroregionu sami. Na vodu si tady stěžovat nemohou. Pramen železité vody v Petrovicích, o jehož léčebných účincích zvláště při chorobách kloubů či očních nebylo pochyb, dokonce provází zázrak. L. P. 1680 se tady třem dívkám při sběru bukvic zjevila vznešená po-

Kamenný kříž v Senomatech

Jak se tam dostat

Čistá leží asi 50 km od Plzně a 80 od Prahy. Cesta autem vám zabere hodinu, resp. 1,5 h. Z Rakovníka do Jesenice pojedete po silnici č. 228, do Kozlan (Kralovic) vás zavede silnice č. 229. Vlakem můžete jet z Rakovníka do Mladotic (Příčina, Vsesulov, Zavidov, Čistá) nebo do Jesenice (Senomaty, Šanov).

Kostel Navštívení Panny Marie v Petrovicích byl podle pověsti postaven nad místem, kde se dívkám zjevila Panna Marie.

stava překrásné paní s dítětem na ruce. Dobrá voda Panny Marie, nebo také Boží studna, se tak brzy stala vyhledávaným poutním místem. K dalšímu prameni si prý každý měsíc posílala pro sud vody hraběnka z Wallisu. Jméno Hraběnka mu zůstalo navždy.

Nostalgie dávných lázní

„Nevrátí se časy, kdy sem přicházely tisíce poutníků, jako bývalo v minulém století, (rozuměj 18.), kdy lid zdálky i zblízka se hrnul, aby u zázračného pramene pomoc vyhledával,“ čteme ve sto let starých Čechách, které pod redakcí Aloise Jirásky vydával známý nakladatel Jan Otto.

Z petrovického náměstí od silnice sem stoupá dlouhé stromořadí. Na obzoru se zdvihá na vršku kostel Navštívení Panny Marie. Tady nad pramenem ho nechal vystavět hrabě Jan Josef Valdštejn, podobně jako lázeňskou budovu opodál. Stejně jako kaplička Boží studny pod strání stojí dodnes, po zániku lázní kolem roku 1835 sloužila jako hostinec a dnes jde o docela hezké obytné stavení pod kopcem.

Zavřete oči, možná spatříte procesí, která sem každoročně přicházela o poutích na 5. července. Cesta byla jen pro pěší, povozy sem nesměly a po osm dnů tady obchodníci, dnes řekli bychom stánkaři, nabízel kdeco. Sláva místa trvala sto let, dnes je tady klid. Nad náměstím se tyčí pěkná secesní vila a v rohu lze navštívit dávný zájezdní hostinec. Také zámek stavěl hrabě Valdštejn, který měl kdysi s Petrovicemi velké plány.

Zůstal však jen venkovskou „chalupou“, kam si i další krávkolátský pánové Fürstenberkové, kterým kraj patřil, rádi zajeli. Od roku 1960 do poloviny devadesátých let poskytl azyl státnímu okresnímu archivu, dnes je zámek soukromý.

Osudný bratrský výlet

Bylo nebylo. Tři junáci Řež, Kleč a Václav se vydali z Jesenice do Rakovníka, aby vyřešili své představy o dělení dědictví po otci. Než

tam došli, činili tak sami mezi sebou už po cestě. První padl mrtev Řež na rozcestí k Novému Dvoru. Nějaké dva kilometry odtud najdeme i vesničku, která se k němu hlásí. Nejmenuje se ovšem Řezov, nýbrž Řeřichy. Václav se dobelhal ještě nějakých dvě stě metrů k dnešním Václavům, kde před prvním domkem též zemřel. Kleč skončil na kopci pod Jedlinou. Ovlivnil prý tak jméno nedalekého Klečetného.

Po bratřech zůstaly tři kamenné kříže: dva u silnice Václavy – Řeřichy, za třetím se musíme vydrápat v lese do strmého kopce a snadno nás napadne, proč sem ležl na smrt zbitý člověk? Rakovníčtí bezesporu mají malebnější krajinu než pověsti.

Právě na kříži pod Jedlinou je znát, že pamatuje hodně. Jeho části jsou spojeny železem a na přední straně mezi nečitelnými znaky možná přečteme rok 1607. Znalec kraje a manažer makroregionu Rakovnicko Roman Hartl připomíná, že rozbitý kříž zachránil už ve 30. letech minulého století rakovnický učitel, historik a archivář Jan Renner, autor Kamenných památek publikovaných ve Věstníku Muzejního spolku král. města Rakovníka v roce 1937. ➔

Kamenný kříž na okraji Václav